

Người chiến sỹ mong mình luôn... THẬT NGHIỆP

LIU LY

Phòng cháy chữa cháy và Cứu nạn cứu hộ (PCCC & CNCH) là một nghề đặc biệt, bởi các chiến sỹ luôn phải chạy đua với thời gian, băng vào trong “biển lửa”, bấu víu để giành giật lại sự sống cho nhiều nạn nhân trước lưỡi hái tử thần. Họ được coi là những chiến binh quả cảm giữa thời bình. Người dân cả nước chắc hẳn vẫn nhớ hình ảnh người lính cứu hỏa với khuôn mặt lấm lem, đen nhẻm, cả người ướt sũng công một nạn nhân ngất xỉu trên lưng thoát khỏi đám cháy trên phố Núi Trúc (Hà Nội) 2 năm về trước. Đó là Thượng úy Vũ Ngọc Hoàng của Đội Cảnh sát PCCC & CNCH, Công an quận Đống Đa, Hà Nội. Giờ đây, gặp lại Thượng úy Hoàng, sự trưởng thành, dạn dày đã hiện rõ trên gương mặt người chiến sỹ trẻ có phần đen sạm đi nhiều bởi công việc thường xuyên đối diện với khói lửa, nhưng ánh mắt, nụ cười anh vẫn luôn ngời sáng và thường trực trên môi.

Sứ mệnh phải chiến thắng “giặc lửa”

Gặp Thượng úy Hoàng giữa những ngày Hà Nội nóng như đổ lửa, nhưng anh và đồng đội luôn thường trực trên mình bộ đồ lính cứu hỏa, bởi khi tiếng chuông báo cháy vang lên là họ phải tức tốc lên đường đi “dập lửa”. Từng giây, từng tích tắc đều quý giá, không thể lãng phí. Anh chia sẻ: “Nỗi sợ lớn nhất của người lính cứu hỏa không phải khói lửa, nguy nan bởi chúng tôi sinh ra là để khắc chế chúng. Điều sợ hãi nhất chính là việc có đám cháy mà chúng tôi tiếp nhận được thông tin quá muộn. Đối với chúng tôi, đám cháy nào cũng là cuộc chạy đua khốc liệt với thời gian để dập lửa, cứu người, nhiều lần rất khó khăn để hoàn thành trọn vẹn nhiệm vụ”.

6 năm công tác tại Đội PCCC & CNCH, Công an quận Đống Đa, Thượng úy Hoàng không thể nhớ nổi mình đã tham gia bao nhiêu

ca trực chiến, bao nhiêu vụ chữa cháy. Nhưng đối với anh và đồng đội, lần chữa cháy trên phố Núi Trúc (Ba Đình, Hà Nội) vẫn là dấu ấn nghề nghiệp khó quên nhất. Đã 2 năm trôi qua, nhưng từng khoảnh khắc “ngàn cân treo sợi tóc” mà Thượng úy Hoàng cùng đồng đội giành giật để cứu cậu thanh niên 18 tuổi thoát khỏi “biển lửa” vẫn vẹn nguyên trong trí nhớ.

Đó là một ngày tháng 9-2019, lúc 10 giờ sáng, đơn vị anh nhận được lệnh chữa cháy trên một con ngõ của phố Núi Trúc. Ngay lập tức, anh cùng các đồng đội lên đường đến hiện trường, khi đó ngôi nhà 5 tầng đã chìm trong khói lửa. Sau khi nắm bắt nhanh tình hình, Thượng úy Hoàng cùng các chiến sỹ trong đội lập tức triển khai leo thang lên các tầng, phá cửa và đưa lăng phun nước vào chữa cháy. Khi đang thực hiện nhiệm vụ chữa cháy tại tầng 3, anh nghe thấy tiếng hô báo có người mắc kẹt.

Vội vàng chạy lên tầng 4, anh thấy thanh niên Giang bất tỉnh trong tư thế nằm sấp. Thấy tim em vẫn đập nhưng hơi thở yếu, đồng đội của anh đã nhường bình ô-xy cho Giang rồi đỡ Giang lên lưng Thượng úy Hoàng để đưa thoát ra ngoài. Trong phòng lúc đó toàn khói, cầu thang đi xuống lại hẹp, tay vịn cầu thang bằng gỗ bị thiêu rụi hoàn toàn, Hoàng chỉ có thể công nặn nhân bằng một tay, tay kia bám tường men xuống. Tình huống lúc đó buộc Hoàng phải bỏ hết mũ bảo hộ cùng bình ô-xy mà Giang đang đeo để tránh công kênh, vương vãi cho việc di chuyển. Xuống đến tầng 2, sức lực của một anh lính cứu hỏa nặng 76 kg đang cõng trên vai một thanh niên nặng 80 kg dường như đã cạn kiệt. Nhưng lúc đó, một ý chí vô song đã loé lên, thôi thúc anh băng qua làn khói và sức nóng hầm hập của căn nhà. Hoàng chia sẻ: “Lúc đó nếu tôi không thật bình tĩnh và dồn hết sức lực của mình cõng Giang ra ngoài, có lẽ cả tôi và cậu thanh niên đều nằm lại đó”.

Đưa nạn nhân thoát khỏi đám cháy an toàn, nhìn thấy ánh mặt trời, Thượng úy Vũ Ngọc Hoàng gần như khụy xuống; anh chỉ kịp định thần đón lấy chai nước từ đồng đội và hướng mắt nhìn theo nạn nhân đang được sơ cứu, mong cậu thanh niên ấy mau bình phục. Chia sẻ về tình huống đó, Thượng úy Hoàng cho biết, lúc ấy theo bản năng anh đã có sự liều lĩnh đúng đắn khi bỏ lại bình thở để có thể tiếp tục cõng Giang thoát nạn. Nhưng anh lại không coi mình là “vị thần” hay “anh hùng” như mọi người nhận xét. Bởi theo anh, bất kỳ người chiến sỹ nào rơi vào hoàn cảnh đó cũng sẽ hành động như vậy. “Đó là trách nhiệm, nhiệm vụ mà chúng tôi phải hoàn thành, chứ không có gì

Thượng úy Vũ Ngọc Hoàng trong lễ tuyên dương 10 gương mặt trẻ Thủ đô tiêu biểu năm 2020.

Ảnh: TL

đặc biệt cả”, Hoàng ngắn gọn nói.

Thượng úy Hoàng chia sẻ thêm: “Tôi chưa từng nghĩ đến điều tồi tệ nhất có thể xảy ra đối với mình khi làm công việc này; bởi đã xác định làm lính PCCC, tôi chấp nhận điều đó. Nhiệm vụ của tôi là dập lửa, cứu người. Thứ tôi muốn nhận từ Giang hay bất kỳ ai không phải lời cảm ơn, sự cảm kích mà chính là thông tin về sự bình an, tính mạng và sức khỏe của họ”.

Ngoài kỷ niệm đáng nhớ trên, lần nhận nhiệm vụ cứu hỏa vào đêm Nô-en năm 2013 cũng khiến chàng lính trẻ nhớ mãi. Khi đó, anh cùng đồng đội đi chi viện chữa cháy rừng tại huyện Mỹ Đức. Đây là lần đầu tiên tiếp xúc công việc, thực hiện nhiệm vụ suốt một đêm nên làm xong anh thấy rất mệt, cảm tưởng như ngất đi. Khi cầm điện thoại thấy mọi người vui mừng đăng tải ảnh cùng gia đình, người thân hạnh phúc đêm Giáng sinh, anh cũng có chút chạnh lòng. Vì mấy tháng rồi anh đã không về nhà. Lần khác, đơn vị của anh được điều đến xử lý vụ cháy nhà xưởng sản xuất nhựa tại huyện Ứng Hòa. Cháy lớn, lan rộng đến mấy nghìn mét vuông nên sức nóng tỏa ra thật đáng sợ. Đang thực thi nhiệm vụ, bỗng có một miếng

tôn lớn rơi xuống đúng vị trí của Hoàng và đồng đội. Người lính trẻ theo phản xạ giơ tay ra đỡ, khiến trọng lực tẩm tôn giảm xuống, tránh được nguy hiểm cho anh và đồng đội, nhưng nó cũng làm tay anh bị rách khá nặng, phải cấp cứu.

Nghề chọn người...

Lý do đến với nghề lính cứu hỏa của Thượng úy Hoàng cũng là một câu chuyện thú vị. Hoàng chia sẻ, những gì anh đang làm bây giờ chính là ước mơ từ tấm bé của anh, được trở thành chiến sỹ công an như trong bộ phim “Cảnh sát hình sự” năm xưa. Tốt nghiệp phổ thông, anh quyết tâm theo đuổi giấc mơ làm công an khi chọn thi đại học nguyện vọng 1 là Học viện Cảnh sát nhân dân, còn nguyện vọng 2 là Trường Trung cấp Cảnh sát nhân dân 1. Thế rồi... không đỗ cả hai. Không nản lòng, chàng trai trẻ theo học Đại học Công nghiệp Hà Nội và quyết tâm năm sau sẽ thi đỗ bằng được vào một trường Công an.

Song, có lẽ nghề đã chọn Vũ Ngọc Hoàng. Sau 3 tháng nhập học Đại học Công nghiệp Hà Nội, Công an huyện Đông Anh thông báo Trường Đại học PCCC mở lớp Trung cấp PCCC. Nhận được tin từ người bác họ, anh quyết định đăng ký theo học dù chưa hình dung rõ công việc của lính PCCC là gì. Khi học, những bài học trong trường luôn là những thử thách “khó nhằn” với anh. Bởi để trở thành người lính cứu hỏa, bạn phải được rèn luyện trong môi trường khó khăn, thử thách nhất. Những bài học chuyên môn về PCCC với những bài tập thể lực chạy liên tục hàng giờ đồng hồ, bật cóc, lên xuống cầu thang, tập mang vác vật nặng, tập tình huống cứu nạn..., rồi những kiến thức sơ cứu trong nhiều trường hợp (đuối nước, điện giật, kẹt trong thang máy, bỏng hóa chất...). Sau 2 năm theo học hệ Trung cấp PCCC, Vũ Ngọc Hoàng ra trường với tâm thế của một người lính cứu hỏa thực thụ. Tháng 4-2013, anh được phân về Đội PCCC & CNCH, Công an quận Hà Đông công

tác trong khoảng nửa năm rồi chuyển về Đội PCCC & CNCH, Công an huyện Ứng Hòa làm Tiểu đội trưởng, phụ trách 12 chiến sỹ. Đến tháng 8-2015, anh được chuyển về Đội PCCC & CNCH quận Đống Đa công tác từ đó đến nay. Hẳn nhiều người cũng biết, Đống Đa là một trong những quận trung tâm hay xảy ra cháy nổ nhất của TP. Hà Nội.

Anh Hoàng chia sẻ: “Đặc thù của người lính cứu hỏa là luôn trong trạng thái trực chờ chiến đấu. Khi có động lệnh, chậm nhất 2 phút sau xe cứu hỏa phải lăn bánh rời khỏi đơn vị. Có những ngày có đến 6 vụ cháy, ca đội vừa về đến đơn vị thì có lệnh, lại tiếp tục quay đi, dù lúc đó mọi người gần như kiệt sức. Có những lúc đang ăn dở miếng cơm, nghe tiếng chuông báo tập hợp lập tức dừng hết lại để lên đường, đi chữa cháy”.

Thượng úy Hoàng tâm sự, anh không nhớ nổi cái Tết gần nhất được ở nhà đón giao thừa bên gia đình là khi nào. Người chiến sỹ trẻ khi nhắc tới gia đình là ánh mắt lại trực trào niềm xúc động, anh rất hạnh phúc khi có gia đình ủng hộ, đặc biệt là người vợ của mình. Anh nói: “Tôi phải cảm ơn vợ mình rất nhiều, bởi cô ấy luôn cảm thông, chia sẻ với công việc của tôi. Do đặc thù công việc nên thời gian mà người lính cứu hỏa chúng tôi dành cho gia đình không được nhiều. Từ khi trở thành lính PCCC, chưa có đêm 30 Tết nào tôi ở nhà. Những lúc đó, vợ tôi luôn nhắn tin động viên. Anh em ở đơn vị đón giao thừa với nhau cũng quây quần, vui vẻ, động viên nhau nhưng ai cũng có nét trầm tư thoáng qua”.

... Và mong ước

Với nỗ lực của bản thân, sự dìu dắt từng ngày của chỉ huy và đồng đội trong đơn vị, Thượng úy Vũ Ngọc Hoàng luôn chịu khó tìm tòi học hỏi thêm kiến thức để vận dụng vào công việc chữa cháy, tìm kiếm cứu nạn. Hằng ngày, anh cùng đồng đội luôn có mặt đúng giờ, kiểm tra các trang thiết bị, vật dụng chữa cháy, tập luyện thể lực, các kỹ năng, chiến thuật chữa cháy, các phương pháp, biện pháp cứu người

bị nạn... và luôn trong tư thế sẵn sàng chiến đấu, có lệnh là lên đường.

Chia sẻ về giây phút được đứng trong hàng ngũ của Đảng, Hoàng coi đó là niềm tự hào không chỉ của bản thân mà còn của cả gia đình. Anh nói: “Tôi nhớ mãi năm đó, được tin đơn vị lựa chọn mình đi học lớp bồi dưỡng nhận thức về Đảng, bố mẹ tôi ở quê mừng lắm, gọi điện động viên phải nỗ lực, cố gắng hết sức để được đứng trong hàng ngũ của Đảng. Thời gian sau đó, khi đơn vị cử người về địa phương làm các thủ tục xác minh lý lịch, chuẩn bị hồ sơ kết nạp vào Đảng, bố tôi vui mừng và tự hào với hàng xóm xung quanh lắm khi con mình sắp trở thành đảng viên”.

Năm 2017, Vũ Ngọc Hoàng trở thành đảng viên Đảng Cộng sản Việt Nam. Từ giây phút vinh dự, tự hào đó, chàng trai trẻ luôn xác định sẽ phấn đấu, tu dưỡng để xứng đáng là người đảng viên, người chiến sỹ Công an nhân dân đầy nhiệt huyết. Với sự nỗ lực phấn đấu suốt những năm tháng qua, Thượng úy Vũ Ngọc Hoàng vinh dự được nhận nhiều phần thưởng của các cấp, các ngành như: Bằng khen của Thủ tướng Chính phủ, Bằng khen của Bộ Công an, Giấy khen của Giám đốc Công an TP. Hà Nội, Huy hiệu Tuổi trẻ dũng cảm, Huy hiệu Thanh niên tiên tiến làm theo lời Bác, Giấy khen của

UBND quận Đống Đa, Gương mặt trẻ Công an Thủ đô xuất sắc tiêu biểu năm 2020. Đặc biệt, anh là 1 trong 10 Gương mặt trẻ Thủ đô tiêu biểu năm 2020, một trong những đảng viên trẻ tiêu biểu xuất sắc của Thủ đô năm 2020. Hoàng cho biết, điều anh tâm đắc nhất là hành động của mình lan tỏa những thông điệp ý nghĩa đến các bạn trẻ, góp phần mang lại cuộc sống bình yên và hạnh phúc cho nhân dân.

“Nghề chúng tôi là nghề đặc biệt. Cháy nổ xảy ra, mọi người chạy ra còn lực lượng chúng tôi lại chạy vào. Trong nhiều tình huống, chúng tôi chỉ biết lao vào biển lửa cứu người nên không thể lường trước được những hiểm nguy gì đang chờ đợi mình. Nhưng tôi và đồng đội luôn tâm niệm, trong bất kỳ tình huống nào cũng sẽ làm hết chức trách, nhiệm vụ mà Đảng, Nhà nước và Nhân dân giao phó”, anh Hoàng chia sẻ.

Vũ Ngọc Hoàng nhắc lại lời chúc của Chủ tịch Hồ Chí Minh đối với lực lượng Cảnh sát PCCC: “Nhân dịp năm mới, Bác chúc các chú thất nghiệp”. Cảnh sát PCCC & CNCH thất nghiệp tức không còn đám cháy. Không còn đám cháy nào nữa để không gây thiệt hại về người và tài sản của nhân dân - Đó cũng chính là mong ước của anh và đồng nghiệp. “Bình yên và sự an toàn của người dân chính là hạnh phúc của mỗi người lính PCCC & CNCH”, anh nói □

VĨNH PHÚC THỰC HIỆN...

(Tiếp theo trang 32)

an sinh xã hội, đời sống nhân dân nhằm đạt được ở mức cao nhất các chỉ tiêu kinh tế - xã hội năm 2021 mà Tỉnh ủy, HĐND tỉnh thông qua. Trong đó, cần triển khai quyết liệt hơn, mạnh mẽ hơn một số nhiệm vụ, giải pháp như: Đẩy mạnh cải cách và tạo đột phá về thể chế, cơ chế, chính sách nhằm tháo gỡ điểm nghẽn, khai thông các nguồn lực; tập trung tháo gỡ khó khăn, đặc biệt là các điều kiện “đầu vào” cho sản xuất - kinh doanh, kiểm soát giá cả

nguyên vật liệu, đáp ứng đủ nhu cầu lao động; đẩy nhanh tiến độ thực hiện các dự án đầu tư công, chuyển đổi số...

Vĩnh Phúc hiện đã cơ bản kiểm soát được dịch bệnh nhưng cấp ủy, chính quyền và nhân dân không chủ quan, tiếp tục thực hiện hiệu quả “mục tiêu kép” vừa phòng, chống dịch, vừa tạo điều kiện phát triển kinh tế - xã hội; bảo đảm ổn định đời sống, sức khỏe, an toàn và tính mạng của nhân dân. Đây là những tiền đề tạo đà để Vĩnh Phúc tiếp tục bứt phá, thực hiện thành công những mục tiêu mà Nghị quyết Đại hội Đảng bộ tỉnh nhiệm kỳ 2020-2025 đã đề ra □